

Interview met
strafpleiter Gerard Spong

**'Ik lig nooit wakker
van een zaak'**

UITGEVERS

LANDSE ORDE VAN ADVOCATEN

'Ik wilde ergens de beste in zijn'

Mirjam de Blécourt is partner bij Baker & McKenzie in Amsterdam. Daarnaast maakt zij zich sterk voor de positie van vrouwen op de arbeidsmarkt. Toch koesterde zij als beginnend student een andere ambitie.

Wist je tijdens je rechtenstudie al dat je advocaat wilde worden?

'Nee, ik wilde kinderrechtster worden. Dat was echt mijn ideaal in die tijd en met dat oogmerk heb ik ook gekozen voor de rechtenstudie. Ik vond de studie overigens behoorlijk taai en droog. Maar, en dat zeg ik ook altijd tegen rechtenstudenten, je moet gewoon even doorbijten. Het is het later meer dan waard. Het studentenleven beviel mij prima, ik heb behoorlijk gefeest en veel plezier gehad, maar ik was ook een toegewijde student, ijverig en gedreven. Als de studie het vereiste, koos ik ervoor de leuke dingen opzij te zetten. Tentamens gaan voor de gezelligheid. Die instelling heb ik trouwens nu nog: de zaken gaan voor. Het is een kwestie van bewust kiezen, een proces dat als een rode draad door mijn leven loopt. Toen ik afstudeerde was het een moeilijke tijd een baan te bemachtigen, net als nu. Om die reden ben ik blijven studeren

en heb me op fiscaal recht gestort. Zo mogelijk een nog saaiere studie dan het civiele recht, maar – alweer – een bewuste keus, want het vergrootte mijn kansen op de arbeidsmarkt. Uiteindelijk kon ik uit vier banen kiezen. Advocaat worden bij Baker & McKenzie was toen dé baan voor mij, ik kon daar een combinatie van fiscaal en civiel recht doen, die mij zeer aansprak. Na een paar jaar ben ik me gaan specialiseren in het arbeidsrecht. Wederom een bewuste keuze om iets heel goed te kunnen, want dat wilde ik toen wel graag, ergens de beste in zijn.'

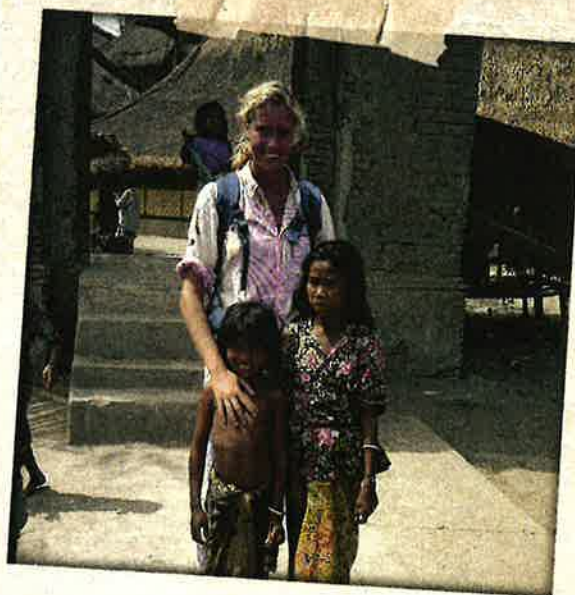
Had je vroeger al het streven om de positie van vrouwen op de arbeidsmarkt te verbeteren?

'Niet tijdens mijn studie. Wel zei mijn moeder vroeger altijd dat mannen het een stuk

leuker en makkelijker hadden dan vrouwen. Ze vertrekken naar hun werk, gaan gezellig lunchen, en beweren bij thuiskomst dat ze het enorm druk hebben gehad. Daar is toen wel iets van blijven hangen. Pas later merkte ik dat het voor vrouwen veel moeilijker is om door te stromen naar hogere functies dan voor mannen. Nu ben ik in een positie om daar iets aan te doen, om vrouwen én mannen te overtuigen dat het ook anders kan.'

Zijn je ambities verwezenlijkt?

'Nee hoor, ik ben nog lang niet klaar, dat bedacht ik vanochtend nog. Maar ik ben ontzettend gelukkig met mijn huidige baan en de functies die ik daarbuiten vervul. Ik sluit niets uit en ik vind kinderrechtster nog steeds een van de mooiste beroepen die er zijn. Ik zou willen strijden voor vrede en voor de rechten van vrouwen en kinderen op het internationale vlak, maar ook in een tweede leven zou ik dit niet worden. Voor nu vind ik dat ik goede keuzes heb gemaakt. Ik ben een gelukkig mens, in alle opzichten.'

Mirjam de Blécourt: 'De foto is genomen op Lombok. Ik was hier 24 jaar oud'